

ДВАМА БРАТЯ.

(Приказка).

Живѣли нѣкога двама братя. По-малкиятъ обичалъ истината, а другиятъ всѣкога лъгалъ. Затова тѣ никога се не сговаряли. Веднѣжъ по-голѣмиятъ поискалъ да се раздѣлятъ. При дѣлбата тѣ пакъ се скарали. Тръгнали да търсятъ най-послѣ кадията той да ги разправи. По пѣтя ги срѣща дяволътъ облѣченъ въ човѣшки дрехи. „Кждѣ отивате?“, ги запиталъ той. „Търсимъ кадията, да ни раздѣли“, казали тѣ.

„Азъ съмъ кадията, казвайте каква ви е работата“, повторилъ дяволътъ. Тѣ му разправили всичко. Той ги изслушалъ и безъ много мислене, далъ право на голѣмия братъ, а на малкия извадилъ очитѣ и го завелъ при едно голѣмо дърво, кждѣто наблизю имало едно малко кладенче.

Привечерь, когато всичко живо се прибрало, слѣпиятъ се покатерилъ по дървото и се сгушилъ въ клонитѣ му. Слѣдъ малко дошли дяволитѣ и започнали да се разговарятъ около кладенчето.

„Седемъ години вече откакъ съмъ скаралъ двама братя и едва днесъ ги раздѣлихъ, като извадихъ очитѣ на единия“, казалъ единъ отъ тѣхъ. А другъ се обадилъ: „Не знае той да си омие